

PREDSJEDNIČKI IZBORI

U trenutku kad se ovaj broj nađe u rukama čitatelja, znat ćemo rezultate prvoga kruga predsjedničkih izbora i tako biti oslobođeni nedoumica koje vjerojatno u trenutcima dok pišem ove redke tište mnoge.

Bivši hrvatski politički uznici – za razliku od hrvatskih branitelja kojih danas u stranačko-političkom smislu ima na svim stranama – zacijelo, ne računajući možda sasvim rijetke iznimke, zapravo dvoje samo između Kolinde Grabar Kitarović i Miroslava Škore; ostali ih kandidati i ne zanimaju. Iako oboje u potrazi za glasovima znaju zabrazditi i lijevo od centra – Kolinda, recimo, pjevajući uzoritomu Milanu Bandiću i pokušavajući pridobiti potporu HNS-a, a Škoro računajući da će ga Most, ta crvena krpa i nezadovoljnim hadezeovcima, i ne samo njima, osloboditi *desničarske* hipoteke – tih dvoje kandidata aspiriraju na približno isti dio biračkoga tijela.

Zato se samo nepametna i politički posve nepismena čeljad može čuditi da između njih dvoje padaju najžešći (i najniži) udarci. Ta, nogometnim rječnikom kazano, oni su jedno drugome u šesnaestercu, a nije u njihovu šesnaestercu ni Mislav Kolakušić, kamoli Zoran Milanović. Napadima na kandidate ljevice ne će osvojiti nijedan glas; umjesto toga, posve logično se nadaju da će jedno drugome preoteti kojega neodlučnog birača. Oni koji ne vladaju tom abecedom, neka se ne pačaju u ozbiljan razgovor. A pri svemu tome, danas ne znamo brojeve odnosno omjere, ali se čini da znademo što će kod prosječnog birača s tzv. desnice u prvome krugu prevagnuti.

Oni koji misle da im je do kontinuiteta – a ne znaju elementarne činjenice iz hrvatske povijesti, pa tako ni onu da je, recimo, Narodna stranka što je iznikla iz Hrvatskoga narodnog preporoda postala mađaronskom, slijedom toga i nositeljicom Khuenova režima, ili da je Hrvatska seljačka stranka prerasla u jedan od najsnažnijih stupova monarhističkog režima i jugoslavenske države – uvjeravat će nas da HDZ zaslužuje ostati vječno, pa će kao pravi vjernici glasovati za aktualnu predsjednicu.

Ona će dobiti i sve glasove onih koji su uvjereni – poput Andreja Plenkovića – da se u Hrvatskoj ne smije formirati vlada bez srpske manjine (ne protiv nje, nego bez nje!). Za nju će, kao lojalan koalicijski partner i nametnik na hrvatskome državnom proračunu, zainteresiran za okamenjenje postojećeg stanja, jamačno glasovati i Milorad Pupovac, skupa s Vojom Stanimirovićem, a poduprijet će je i dični Tomislav Saucha te Milan Bandić s Milankom Opačić i družinom, vječno pamteći da ni Kennedy nije imao *pevaljku* predsjedničkog ranga: njemu je pjevala tek osrednja glumica.

Oni, pak, koji žele dokidanje dvopartijskoga – u biti jednopartijskog – sustava, uza sve rezerve glasovat će za Škoru. Ne će ih impresionirati rasprava o njegovoj nestručnosti, jer je, primjerice, nositelj sporednih uloga u slabim filmovima, Ronald Reagan, postao vrlo uspješnim guvernerom Kalifornije i kasnije jednim od ponajvažnijih američkih predsjednika. Svoj glas Škora će dati i oni koji time žele pokazati kako su svjesni teških demografskih, političkih, gospodarskih i kulturnih posljedica vladavine Hrvatsko-srpske koalicije, i žele promjene, makar kakve, jer je svaka promjena bolja od ovog truljenja i propadanja, i od ove tehnokratizacije u kojoj pred bezličnim bijelim ovratnicima ne uzmiče samo hrvatska politika, nego i cijela Hrvatska.

Za nj će glasovati i svi oni koji se – makar bez ikakvih jamstava, čak i u obliku one zabavne Petrovljeve javnobilježnički ovjerovljene izjave – nadaju da će Škora biti instrument jedne volje koja ima dovesti do čuda usporediva s onim u Kaani Galilejskoj: do raščišćavanja u Hrvatskoj demokratskoj zajednici, i da će se tamošnje članstvo napokon oteti redarstvenoj stezi i korupcijskim uzdama, pa jednom iznjedrati vodstvo kojemu je Hrvatska na prvome mjestu.

Napokon, za Škoru će glasovati i svi oni koji se ne daju uplašiti tvrdnjom da time jačaju Milanovića, i koji znaju da će i u drugome krugu – ako ga bude i ako u nj uđe ili aktualna predsjednica ili Miroslav Škoro – opet izići na izbore i dati svoj glas onomu tko bi bio manje zlo od Milanovića, znajući da i sada, kao i toliko puta do sada, ne biraju ono što bi htjeli, nego biraju manje zlo.

Na izborima, dakle, nema nikakva razloga za strah; strah nas treba biti stanja u koje smo kao narod dovedeni prije ovih izbora i neovisno o njima.

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

KRIZA IDEALA..... 3

Zvonimir JONJIĆ

KUD PLOVI OVAJ BROD?..... 5

Josip Ljubomir BRDAR

IZA ŽELJEZNE ZAVJESE 7

Alfred OBRANIĆ

JE LI AFIRMACIJA HRVATSKE NJEZINA
DEMONIZACIJA, DELEGITIMACIJA,
DENACIONALIZACIJA I
DESTABILIZACIJA? 10

Tihomir NUIĆ

PLEHAN! 18

Dr. Vjeko Božo JARAK

NAŠ NUTARNJI SVIJET (43.) 22

Maja RUNJE, prof.

SAVJET LIJEČNIKA 22

**Dr. med. Drina
BLAŽEKOVIĆ SOJČIĆ**

OTOK BRAČ U DRUGOME
SVJETSKOM RATU 24

Dr. sc. Nikica BARIĆ

O ISTRAŽIVANJU HRVATSKIH ŽRTAVA
U DRUGOME SVJETSKOM RATU I
PORAČU 42

Ivan VUKIĆ

RADE STOJIĆ RAČA, HRVATSKI
DOMOLJUB I POLITIČKI UZNIK 46

Dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ

IN DIESER AUSGABE 51

IN THIS ISSUE 52